

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/17/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010086
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6711010086.1

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. 10. 2012, v konaní pred samosudcom Mgr. Janette Nôtovou, v trestnej veci obžalovaného R. T., nar. XX. XX. XXXX v Ž., trvale bytom U., P. XXXX/XX, stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. Zákona a iné takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaný R. T. F. P. U. P. , nar. XX. XX. XXXX v Ž., trvale bytom U., P. XXXX/XX, t. času vo výkone trestu odňatia slobody,

je v i n n ý ,

že

dňa 29. 04. 2009 v čase okolo 18.30 hod. v priestoroch autobusovej stanice R., okres R. bez predchádzajúcej príčiny fyzicky napadol M. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., A. XX tým spôsobom, že ho udrel do oblasti tváre, na čo mu začala tiecť krv z nosa a následne na to ho priateľka R. T. udrela päšťou do hlavy, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému M. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., A. XX dislokovanú zlomeninu nosových kostí s dobou liečenia v trvaní 21 dní a PN v trvaní 14 dní,

t e d a

-spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
-spoločným konaním na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

-prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 323 ods.1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods.2, 4, § 41 ods.1, § 42 ods.1, § 49 ods.2 a § 46 Tr. zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zákona zrušuje sa výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 138/2011 zo dňa 29. 02. 2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To 62/2012 zo dňa 25. 07. 2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody nepodmienečne

na 1 rok 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods.1 Tr. poriadku je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamatyova 17, Bratislava 55, IČO: 35 937 874 vo výške 30,15 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal na tunajšom súde dňa 11. 02. 2011 obžalobu proti R. T. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Súd na základe vykonaného dokazovania rozhodol dňa 12. 10. 2012 rozsudkom tak, že podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil obžalovaného v celom rozsahu spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Súd po zhodnotení všetkých dôkazov, jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, vychádzal z tvrdenia poškodeného, ktorý tvrdil, že ho obžalovaný mal kopnúť priamo do tváre, pričom ho v tom čase mohla napadnúť aj svedkyňa B., ktorá sa podľa prvotného uznesenia o vznesení obvinenia mala podieľať na útoku tým spôsobom, že päšťami udierala poškodeného do oblasti hlavy, s poukazom na znalecký posudok, kedy znalec dospel k záveru, že zranenie spôsobené u poškodeného bolo najpravdepodobnejšie následkom priameho úderu päšťou spredu do tváre. Podľa názoru znalca sa nemohlo jednať o kopanec, pretože tento by zanechal aj ďalšie rany a odreniny. Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo ustáliť koho zavinením došlo teda k vzniku zranenia poškodeného. Preto súd vychádzajúc zo zásady trestného konania „in dubio pro reo“ oslobodil obžalovaného spod obžaloby. Na odvolanie prokurátora Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3To 129/2012 zo dňa 09. 01. 2013 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec vrátil súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Uložil okresnému súdu doplniť dokazovanie výsluchom znalca MUDr. Gregu.

Súd oboznámil doterajší priebeh pojednávania, podľa ktorého obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že jedného dňa v noci okolo pol druhej, keď spal aj so svedkyňou U. B., ich prišla zobudiť svedkyňa T. a hovorila: „že prišiel z basy nejaký vrah a všetkých nás tam bije.“ Na to obžalovaný zobral so sebou aj telefón, ak by bolo treba volať políciu. Bolo to na autobusovej zastávke, kde vtedy prespávali ako bezdomovci. Na to, keď prišiel a nakukol do jedného z priestorov, kde videl možno štyroch alebo piatich ľudí, povedal jednému, že čo robí bodrel - vtedy tú osobu nepoznal. Na to ho tento vyzval na férovku a hneď ako vyšli von, dal tento obžalovanému päšťou na ústa, čo mu obžalovaný vrátil, tak že mu dal zaucho pravou rukou. Keďže videl, že chce na neho opätovne táto osoba zaútočiť, dal mu druhé zaucho ľavou rukou. Vtedy začal muž niečo hovoriť, že sa poznajú, že spolu sedeli v base a volal ho, aby šli spolu na víno. Obžalovaný mu povedal, aby mu dal pokoj a šiel spať. Na druhý deň doobeda sa dozvedel, že poškodený mal na neho povedať, že ukradol nejaký telefón, našiel ho na lavičke pred železničnou stanicou, oprel sa mu jednou rukou o plece a druhou sa zahnal a naznačil úder. V tom čase bol poškodený zakrvavený a špinavý. Neudrel ho a odišiel preč, následne prišla polícia. Obžalovaný tiež poukázal na to, že nemohol poškodeného kopnúť, lebo má choré nohy. Taktiež nie je pravda, že by ho vtedy v noci na streche udrel päšťou, dal mu len dvakrát zaucho. Pri tom incidente na lavičke mala byť prítomná svedkyňa Finkeiová. Obžalovaný si nepamätal, či tam bola prítomná aj svedkyňa B.. Obžalovaný nevedel súdu doložiť doklady k svojmu zdravotnému stavu, nakoľko je bezdomovcom, nemá stáleho všeobecného lekára. Poukázal na to, že bol ošetrovaný počas výkonu trestu. Na žiadosť súdu Nemocnica pre obvinených a odsúdených v Trenčíne oznámila, že obžalovaný bol hospitalizovaný v rokoch 2000 - 2001 pre tuberkulózu pľúc a v roku 2008 pre akútny infarkt srdcového svalu.

Poškodený M. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že deň pred skutkom mu bratranec svedka Y. - Š., hovoril, že mu zmizol telefón, a že mu ho zrejme mala zobrať T., na čo poškodený šiel za T. a hovoril jej, že kradne a nič sa jej nestane. Na druhý deň sedel na lavičke, po ľavej strane sedel svedok Y., po pravej Š. a okolo nich prechádzal obžalovaný spolu s B.. Keď boli na jeho úrovni, iba mu vyletela noha, kopol ho, na to poškodeného zaliala krv, preto išiel na políciu. Aj prítomná B. na neho útočila. Niečo vtedy obžalovaný mu hovoril, ale on ho nevnímal. Poškodený poukázal, že za útokom zrejme bol ten

incident s T.. Poškodený potvrdil, že od obžalovaného dostal kopanec rovno do nosa. Bolo tam aj niečo ďalšie, ale nevedel či to bol obžalovaný alebo B.. Taktiež mal utŕžiť aj Y. aj ten Š.. K verzii obžalovaného poškodený uviedol, že je pravdou, že večer pred udalosťou bol spolu s Y., s T., aj so Š. a dohovárať T. ohľadne toho telefónu. Vtedy tam však obžalovaný neprišiel, ani nedošlo k žiadnemu napadnutiu.

Svedkyňa U. B. uviedla, že je priateľkou syna obžalovaného, rozhodla sa vo veci vypovedať. Pamätala si, že za obžalovaným vtedy na streche prišla T., že ich niekto bije, na to si obžalovaný zobral telefón a išiel za ňou. Na to sa obula aj svedkyňa a šla hneď za nimi. Na T. videla, že mala krv na nose. Prišla tam v čase, keď H. vychádzal vonku, bola tam aj T. a nejaký chlap. Hneď ako H. vyšiel von, ihneď udrel obžalovaného do tváre, na čo mu tento dal slabé zaucho. Svedkyňa tvrdila, že obžalovaný H. nekopol, dal mu len slabú facku na líce, pästou ho neudrel, potom odišli preč.

Svedkyňa O. T. na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedla, že v tom čase prespávala na autobusovej zastávke na streche a raz večer prišiel k nim H. a začal biť Y.. Na to išla po obžalovaného, aby ho pomohol ochrániť, aby sa nebili. H. začal útočiť aj na obžalovaného. S odstupom času si už svedkyňa vec nepamätala, pamätala si len, že obžalovaný odstrkoval H., aby nebil Y.. Prítomná bola ešte I. C. s nejakým kamarátom, či tam bola aj svedkyňa B., to si už svedkyňa nepamätala. Nie je pravdou, že by sa s poškodeným H. bavili o nejakom zmiznutom telefóne.

Keďže svedok M. Y., ktorý bol vo veci vypočutý v prípravnom konaní následne zomrel, súd v súlade s ustanovením § 263 ods.3 písm. a/ Tr. poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 30. 04. 2009. Vtedy svedok Y. uviedol, že sedel na lavičke s poškodeným a Š., popíjali spolu víno. Vtedy k nim prišiel obžalovaný a z ničoho nič sa začal vadiť s poškodeným a zrazu mu poriadne udrel do nosa, nevedel či pästou alebo nohou. Na to začal poškodený krváčať a dievča čo bolo s ním dalo poškodenému kopačku do hlavy. Poškodený hneď na to odišiel a potom dostal od obžalovaného aj svedok pästou do nosa. Na ošetrenie ani na políciu však nešiel. V tom čase pri nich neboli žiadne ženy.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného súd čítal zápisnicu o výsluchu svedka A. H. z prípravného konania zo dňa 21. 08. 2009, ktorý uviedol, že bol v tom čase zamestnaný na oddelení Železničnej polície vo R.. Dňa 29. 04. 2009 o 18.45 hod. prišiel na oddelenie poškodený M. H. oznámiť, že v priestoroch nástupíšť autobusovej stanice bol fyzicky napadnutý. Po vykonaní hliadky boli spozorované osoby so zhodným popisom, kde bolo zistené, že v jednom prípade sa jednalo o osobu obžalovaného, ktorý javil známky opitosti, ale komunikácia s ním bola dobrá. Poškodený značne krvácal z nosa a úst, bol prevezený do NsP vo Zvolene, kde lekár konštatoval zlomeninu nosa s dobou liečenia 4 týždne.

Vo veci bol podaný znalecký posudok č. 70/2009 znalcom MUDr. Gregom z odboru chirurgie. Znalec vychádzal z lekárskej správy službukonajúceho chirurga v NsP Zvolen MUDr. Zdychu, vydanéj dňa 29. 04. 2009, na základe ktorej bol poškodený ošetrený o 19.17 hod. Podľa objektívneho nálezu bol zistený stav po krvácaní z nosa, nos bolestivý s opuchom a deformitou. Pri RTG nosových kostí bola zistená dislokovaná zlomenina nosových kostí, diagnostický záver bol dislokovaná zlomenina nosových kostí a viacpočetné pohmoždeniny tváre. Znalec v záveroch znaleckého posudku uviedol, že na tvári poškodeného boli zistené príznaky násilného konania, ktoré mohli vzniknúť tupými údermi stredne vysokej intenzity. Znalec poukázal v odpovedi č. 3 na to, že úder do nosa bol najpravdepodobnejšie zasadený pästou priamo spredu do tváre. O kopanec sa podľa názoru znalca nejednalo, pretože ten by zanechal rany alebo odreniny. Poukázal taktiež na to, že v náleze lekár napísal, že neeviduje žiadne iné zjavné poranenia, preto spochybnil diagnózu viacpočetných pomliaždenín tváre uvedeným lekárom, nakoľko táto diagnóza sa pohybovala len v rovine oznamovacej zo strany pacienta a to poškodeného. Tieto by mohli vzniknúť niekoľkými tupými údermi do tváre. Znalec stanovil dobu PN na 14 dní, pričom vychádzal len z klinickej praxe, nakoľko poškodený nedoložil doklad o tom, ako dlho trvala liečba. Na doporučenie chirurga sa mal poškodený zúčastniť aj ORL vyšetrenia, čo však zrejme poškodený ignoroval. Na hlavnom pojednávaní po oboznámení s verzioú výpovede obžalovaného i poškodeného o spôsobe útoku sa znalec vyjadril tak, že k zistenej zlomenine nosa nemohlo dôjsť len na základe úderu fackou, t. j. úderu otvorenou dlaňou na líce. Taktiež však znale vylúčil verziu poškodeného t. j., že by k zistenej zlomenine došlo kopancom. Znalec poukázal, že k zraneniu došlo v období apríla, kedy zrejme mal obžalovaný obutú ťažšiu obuv, kedy pri takomto údere by s určitosťou došlo aj k tržnej rane, pretože koža na nose v oblasti chrupavky je veľmi tenká a práve toto popísané v lekárskej správe nebolo. Taktiež poukázal na to, že vzhľadom na dislokáciu nosa musel byť úder vedený mierne zo strany, takže noha by zasiahla práve bočnú stranu nosa, kde je koža najtenšia, preto s určitosťou by došlo aj k tržnej rane.

Pri doplňujúcej výpovedi znalca MUDr. Gregu znalec uviedol, že pri zlomenine nosa dochádza ihneď ku krvácaniu bez ohľadu na to, či sa jedná o zlomeniu dislokovanú alebo nie. Poukázal na výpoveď poškodeného, ktorý uvádzal, že k nemu prišiel obžalovaný, kopol ho a hneď na to ho zaliala krv. Toto zapadá do klinického popisu zlomeniny a teda sa jedná o moment, kedy došlo k zlomenine nosa. Rovnako svedok Y. v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný poškodeného udrel alebo kopol, nevedel to presne špecifikovať, ale hneď na to poškodený začal krváčať. Na otázku sudkyne, kedy znalec vylúčil, že by k danému zraneniu mohlo dôjsť kopnutím s poukazom akú obuv obžalovaný mal na sebe v čase výsluchu na hlavnom pojednávaní, znalec uviedol: „Pokiaľ by obžalovaný mal v čase útoku obutú tvrdšiu obuv, tak ako na hlavnom pojednávaní, s určitosťou by muselo dôjsť aj k vzniku tržnej rany na nose a pokiaľ by mal inú obuv, aj mäkkšiu, bola by zistená aspoň odrenina kože, toto však v objektívnom náleze lekára popísané nebolo. Bol popísaný iba opuch nosa s deformáciou a zrazením krvi. Na základe ďalšej Rtg. bola stanovená diagnóza dislokovaná zlomenina nosa. Bola tiež uvedená diagnóza pomliaždeniny na tvári, avšak tieto v objektívnom náleze lekára neboli bližšie popísané ani lokalizované. Nebol popísaný žiadny škrabanec, takže možno sa len teoreticky vyjadriť, že uvedené by skôr znalec pripísal následnému útoku priateľky obžalovaného.“ Znalec uzavrel, že uvedené zranenie muselo byť spôsobené úderom vedeným tvrdým elastickým predmetom, čo zodpovedá pästi. Intenzita musela byť vysoká, nakoľko nos vyvrátilo na druhú stranu a došlo k silnému krvácaniu.

Na základe takto vykonaného dokazovania, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že tento spáchal obžalovaný a vykazuje všetky znaky žalovaných trestných činov. Obžalovaný popieral spáchanie skutku, popisoval konflikt, ktorý mal s obžalovaným večer pred žalovaným skutkom, v deň žalovaného skutku, pokiaľ sa s poškodeným stretol, tohto nijako neudrel, iba sa mu vyhrážal päťou. Z výpovede poškodeného je však zrejmé, ako ho obžalovaný napadol, popisoval napadnutie kopnutím, v zhode s touto výpoveďou je aj výpoveď očitého svedka M. Y., ktorý taktiež popísal, že sedel na lavičke s poškodeným, kedy k nim prišiel obžalovaný, z ničoho nič sa začal vadiť s poškodeným, zrazu mu poriadne udrel do nosa, nevedel či päťou alebo nohou, nato tento začal krváčať a dievča čo bolo s obžalovaným dalo poškodenému kopačku do hlavy. Bezprostredne po tomto skutku poškodený vyhľadal políciu a následne bol ošetrovaný lekárom. Podľa objektívneho nálezu lekára, potvrdené tiež znaleckým posudkom znalca MUDr. Gregu, bola zistená diagnóza zlomenina nosa dislokovaná. Súd preto uzatvára, že považuje za jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že práve konaním obžalovaného došlo k zraneniu poškodeného, tak ako je popísané v znaleckom posudku. Súd na rozdiel od obžaloby upravil skutkovú vetu v časti konania obžalovaného, kedy nie je celkom zrejmé akým spôsobom napadol poškodeného Tormu, t. j. či kopnutím alebo úderom päťou, je však jednoznačné, že práve po napadnutí poškodeného obžalovaným, tomuto ihneď začala tiecť krv z nosa ako následok zlomeniny nosa, preto súd dospel k záveru, že konaním obžalovaného došlo k zraneniu poškodeného vo forme dislokovanej zlomeniny nosových kostí. Pokiaľ ošetrojúci lekár v diagnóze uviedol aj viacpočetné pomliaždeniny tváre, vzhľadom na výsluch znalca, súd tieto nepripísal ako následok konania obžalovaného, ale skôr následok útoku priateľky obžalovaného, ktorá v tejto veci bola taktiež trestne stíhaná, avšak neskôr pre neprípustnosť bolo trestné stíhanie voči nej zastavené. Preto súd túto diagnózu taktie vypustil zo skutkovej vety uvedenej v obžalobe. Súd má za to, že obžalovaný spoločne s inou osobou napadol poškodeného H. na mieste verejnosti prístupnom, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona a rovnako tak úmyselne ublížil na zdraví poškodenému H., čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu súd vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona. Podľa správ k osobe obžalovaného sa v prípade obžalovaného jedná o osobnosť so zjavne kriminálnymi sklonmi. Opakovane bol priestupkovo trestaný, podľa aktuálneho odpisu registra trestov bol doposiaľ šestnásťkrát odsúdený v prevažnej miere za majetkovú, ale aj násilnú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. 3T 138/2011 zo dňa 29. 02. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To 62/2012 zo dňa 25. 07. 2012, ktorým bol odsúdený pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Keďže žalovaného skutku sa obžalovaný dopustil pred vyhlásením uvedeného rozsudku, súd mu ukladal trest úhrnný a súhrnný podľa § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovanému bol ukladaný trest za oba skutky a to podľa trestnej sadzby najprísnejšieho

trestaného činu podľa § 323 ods. 1 Tr. zákona, kde trestná sadzba je jeden až päť rokov. Obžalovanému priťažovalo, že spáchal viac trestných činov a že doposiaľ bol odsúdený. Poľahčujúce okolnosti súd nezistil. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa trestná sadzba v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zákona upravuje na 2 roky 4 mesiace až 5 rokov. Obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Tp 179/2008, dňa 15. 12. 2008 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou na 6 rokov. K tomu obžalovaný uviedol, že sa t. č. rozhoduje o premene zvyšku trestu. Súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody nad dolnou hranicou sprísnenej trestnej sadzby a to vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súd má za to, že takto uložený trest naplní najmä svoj represívny účel voči obžalovanému, nakoľko zjavne doposiaľ uložené odsúdenia nevedli k náprave správania obžalovaného, preto súd takto uložený trest považuje za primeraný na nápravu obžalovaného ako aj ochranu spoločnosti. Zároveň súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 138/2011 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Pri uznaní viny je obžalovaný povinný nahradiť škodu spôsobenú trestným činom. Poškodený H. si nárok na náhradu škody neuplatnil, škodu si uplatnila poškodená spoločnosť Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. vo výške 30,15 EUR za vynaloženie nákladov na ošetrovanie poškodeného H.. Súd preto zaviazal obžalovaného povinnosťou nahradiť túto škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).